

[Poulsgaard]

Vi ved, at vi kan få Danmarks Radio og fjernsyn i trit med det, befolkningen ønsker, og det er i hvert fald ikke det, der bliver sendt i øjeblikket, det kan jeg roligt garantere ministeren.

Ministeren for kulturelle anliggender (Niels Matthiasen):

Jeg vil gerne gøre hr. Poulsgaard opmærksom på, at jeg aldeles ikke kommer rendende her – jeg går ganske normalt op på talerstolen.

Så vil jeg gerne sige, at nu er det jo noget helt andet, det drejer sig om. Der står i det spørgsmål, som hr. Poulsgaard har stillet, om jeg vil foretage en undersøgelse blandt samtlige licensbetalere. Efter det, hr. Poulsgaard nu siger, så kunne han have spurgt mig, om jeg ville foretage en lovændring, som satte mig i stand til det. Det er et helt andet spørgsmål, det synes jeg nok skal understreges. Jeg siger nu, også for at forebygge det nye spørgsmål, at jeg agter ikke at foretage nogen lovændring i det spørgsmål.

Hermed sluttede spørgsmålet.

12) Til *ministeren for kulturelle anliggender* af:

Poulsgaard (FP):

»Hvilke kommentarer har ministeren til den af Egon Madsen, Artillerivej 63/30, København, fremsendte skrivelse til kulturudvalget med påstand om, at det er almindeligt sjuksk og ikke så meget tyveri, der er skyld i, at der forsvinder bøger fra det kgl. bibliotek?«

(Spm. nr. 145).

Skriftlig begrundelse.

I Egon Madsens brev, der er optaget som bilag 7, alm. del i kulturudvalget, står bl. a.:

De i svaret nævnte tre værker, som i 1977 blev anmeldt stjålet og af kriminalpolitiet efterlyst via Interpol, blev *ikke* »senere fundet i samlingerne«.

Ca. en måned efter anmeldelsen dukkede værket R. Bentley: »Design for Six Poems« fra 1757 op. Det blev returneret fra bogbinder Anker Kysters Eft., Landgreven 7, hvortil bibliotekets indbindingskontor – uden at kunne erindre det og uden at have anført det

– havde sendt det for en speciel konservering (tilberedning af en opbevaringsæske).

Belært af dette – og meget indigneret over at være latterliggjort ved at efterlyse en bog, der blot var sendt til bogbinder, via Interpol – besluttede kriminalpolitiet sig for at efterforske, om to andre – også via Interpol – efterlyste bøger, som en låner på bibliotekets læsesal med sikkerhed kunne sige at han få måneder forinden havde afleveret efter lån, ej heller var stjålet. De fandt dem i en boks på læsesalen, hvor de i stedet for at gå til på-plads-sætning i magasinet var blevet liggende, efter at låneren havde afleveret dem.

Ministeren for kulturelle anliggender (Niels Matthiasen):

Hr. Poulsgaard er en overraskelsesernes mand, for man må jo sige, at det er en ny praksis, der hermed indledes, at ministeren nu skal besvare spørgsmål vedrørende breve, der er sendt til kulturudvalget, hvor de rettelig hører hjemme. Men jeg skal da gerne svare på det spørgsmål, der er stillet af en hr. Egon Madsen, med påstand om at det er almindeligt sjuksk og ikke så meget tyveri, der er skyld i, at der forsvinder bøger fra det kgl. bibliotek.

Derom har rigsbibliotekarembetet oplyst, at det kan afvise, at sjuksk er årsagen til, at der forsvinder bøger fra det kgl. bibliotek. Forholdet omkring de af hr. Egon Madsen nævnte 3 bøger er følgende: medens biblioteket tidligere iværksatte omfattende og tidkrævende efterforskninger efter manglende bøger, før man foretog anmeldelse til politiet, så har rigsbibliotekarembetet efter henstilling fra politiet indskærpet, at sådan anmeldelse sker omgående, såfremt en bog ikke umiddelbart findes på sin endelige plads i samlingerne og omstændighederne giver anledning til mistanke om tyveri, f. eks. at bogen for nylig er indkøbt, har været fremtaget til læsesalen og forskellige andre forhold.

Det første tilfælde: John Whitgift: »The Defence of the Answer«. Bogen blev under en senere intern efterforskning fundet i sikker varetægt hos den forskningsbibliotekar, der forestod katalogiseringen af ældresamlingen.

Det andet spørgsmål: Pufendorf: »Rebus A Carolo«. Bogen har været fremtaget til en låner på det kgl. biblioteks læsesal. Den blev